

Voor een behoorlijk deel van de corona-patiënten geldt - door een al langer slepende onderliggende ziekte - een zogeheten 'beleidsbeperking'. "Met hen is de afspraak gemaakt dat ze niet meer behandeld zullen worden op de intensive care."

Er zitten volgens Spanbroek ook genoeg patiënten tussen die gewoon gezond zijn en toch van het ene op het andere moment ernstig ziek worden. "Voor allemaal kan gelden dat soms het einde razendsnel nadert. Voor je het weet, spreek je over de uitzichtloosheid van de situatie en hoe je iemand comfortabel in slaap moet brengen en naar de dood moet begeleiden."

Familie en patiënten krijgen volgens hem nauwelijks de mogelijkheid om zich goed voor te bereiden op de dood. "Dat is vaak niet te bevatten. We zien het hier nu elke dag."

Inmiddels is het ziekenhuis wel wat beter ingericht op het afscheid kunnen nemen van de vele doden. "We hebben twee familiekamers speciaal hiervoor gereserveerd. Eerst waren die er nog niet. Toen kon het gebeuren dat families nauwelijks afscheid konden nemen omdat we de kamer nodig hadden voor alweer de volgende patiënt."

Afscheid nemen gebeurt met standaard tegen het virus beschermende maatregelen voor nabestaanden. "Ze mogen alleen in duo's bij de overledene aanwezig zijn."

Spanbroek voorziet nog lastige keuzes die gemaakt moeten worden als het aantal ic-bedden ontoereikend wordt. "Dan moeten we nog zorg-

vuldiger dan we al doen gaan kijken naar de kwetsbaarheidsscores per patiënt, voorgeschiedenis en prognoses. Wie heeft de meeste kans op overleving? Die moet voorgaan."

Wat dit ingewikkelder maakt is dat ook tot dat vitale ouderen ineens kansloos kunnen zijn door aangedane longen. Hoe dan ook zal de leeftijd zal volgens Spanbroek voor artsen nooit een criterium worden om wel of niet te behandelen. "Laten we het niet hopen. Maar komt het zover dat we moeten kiezen, dan zal de politiek zich moeten uitspreken. Dat is niet aan het ziekenhuis."

In het CWZ heerst het besef dat dit een bijzonder ingrijpende tijd is voor patiënten én personeel. "Dat het nodig zou zijn om de bezoektijden aan te passen om het aantal contacten zo laag mogelijk te houden en ook verder de hele ziekenhuisstructuur op de schop zou moeten. Wie had dat een paar maanden geleden kunnen bedenken?"

Voor het ziekenhuispersoneel is gezien de uitzonderlijke situatie psychologische hulp geregeld. "Bij overdrachtsmomenten zitten standaard hulpverleners om mee te kijken en te luisteren. Ook zijn duo's van alle artsen elkaars buddy's gemaakt om desgewenst ervaringen te delen."

Volgens Spanbroek is er ook een lichtpuntje. "Onze medewerkers zijn zonder uitzondering verguld met de ontelbare blijken van dankbaarheid van de buitenwereld. We krijgen pizza's bezorgd uit het niets. Zo'n spandoek van NEC-supporters om ons te bedanken: dat vinden we werkelijk helemaal fantastisch."

5.1.2e

5.1.2e